

Euroatlantický svet zavesil na Ukrajinu geopolitickú cenovku

- CZ24 News | 26. února 2022

Princíp sily zostáva jadrom medzinárodných vzťahov.

Motívy jeho použitia môžu byť rôzne. Z pohľadu reálnej politiky sú motívy Ruska v tomto prípade spravodlivé. Súčasná Ukrajina je umelý útvar, ako väčšina súčasných postsovietskych republík vrátane Azerbajdžanu. No tu nejde o to, že „umelosť“ nedáva právo na život a nezávislosť. Z pohľadu reálnej politiky sú aj všetky historické konštrukcie do istej miery „umelé“. Kategórie „kto je starší“, „kto je múdrejší“ a „kto si zaslúži viac“ sú zbytočné, pokiaľ nie sú podporené „môžem“ a „robím“. Ukrajina mala 30 rokov na to, aby dokázala svoje právo na suverénnu existenciu v geopolitickej džungli. Ale namiesto využitia ľudského, vedeckého a priemyselného infraštruktúrneho potenciálu, ktorý jej zostal po Sovietskom impériu, a formovania svojej štátnosti na tomto základe, Kyjev zvolil jednoduchšiu cestu – identitu opozície voči Rusku. Formulár „som titulárny pravoslávny Ukrajinec, nie pravoslávny Rus“ je pochopiteľný. Mnohí používali takéto technológie, no tunajšie „elity“ to nenaplnili obsahom.

Euroatlantická cesta rozvoja je forma, ktorej chýbal obsah. Prečo? Nie je možné stať sa súčasťou tejto nadnárodnej identity preskočením štádia formovania vlastnej. Nemôžete vojsť do domu sebestačných Američanov, Francúzov, Nemcov, Britov a Holanďanov bez toho, aby ste pochopili, kto ste a akým spôsobom môžete prispieť k rodine. Takéto elity vám nedovolia byť súčasťou ich jadra, ale vždy môžete využiť svoju horúcu a samovražednú túžbu na preukázanie lojality. Problém nie je v tom, že Ukrajina chcela vstúpiť do EÚ a NATO, ale v tom, že to chcela urobiť za každú cenu. A táto cena bola jasná od samého začiatku – robiť prieky Rusku a byť preň neustálou hrozbou a dráždivým činiteľom. Žiaľ, v Kyjeve nevládli štátnici, ale manipulátori-kompradori, ktorí riešili len dve veci – udržať si moc a ukradnúť viac z národného bohatstva.

Toto mala znášať Moskva z pohľadu školy realizmu? Nie Spojené štáty by sa tiež nevedeli zmieriť so sovietskymi raketami na Kube (ktorú prezident Kennedy nazval „náš dvorček“). Od roku 2000 Moskva navrhuje začať multilaterálny proces rozvoja novej európskej bezpečnostnej architektúry, ale počúva iba „nevedieme dialógy na rovnakej úrovni s porazenými v studenej vojne“. Nesmrteľné pravidlá realpolitiky: ak chcete byť vypočutí — urobte to, ak chcete byť rovní — získajte to. Výzva k dialógu nefunguje, funguje len sila, ktorá vyvoláva strach. Toto je jediný spôsob, ako dosiahnuť svoje ciele v reálnej politike. Euroatlantický svet dal Ukrajine geopolitickú cenovku. Ako inak si vysvetliť fakt, že nikto sa neponáhla bojovať o „drahého a cenného“ kolegu, ktorému už desaťročia sľubujú miesto pri rodinnom stole, no držia ho v miestnosti pre služobníctvo a hostí. Rusko okamžite ponúklo miesto pri stole vo svojej rodine, no Ukrajina uprednostňuje zlaté lyžice a vidličky európskeho stola. To sa dá pochopiť, no nie neustále vyhrážky a odpor. Nič osobné, skrátka geopolitika.

Táto kríza by mala byť poučením pre krajiny, ktoré sa radšej za každú cenu stanú súčasťou iných tímov, namiesto budovania vlastnej nezávislej štátnosti svojou prácou, inteligenciou a pragmatizmom. Prezident George Washington to povedal najlepšie:

„Národ, ktorý sa k inému národu správa obvyklou nenávisťou alebo obvyklou

láskavosťou, je istým spôsobom otrok. Taký národ je otrokom svojej nevraživosti alebo svojich dobrých pocitov, stačí jedno z toho, aby ho to odviedlo od povinností a záujmov.“

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: News Front